

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,
tum Seculare**

Cabassut, Jean

Lugduni, 1698

XVI. De Coadjutoribus Prælatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](#)

agi oportet posse ab Ordinario loci puniri Delegatum à Papa, si in suo officio delinqut, si nimirum excederet fines mandati, ac procederet in casu non inclusu in sua commissione: item si vellet procedere vel exequi non exhibita sua commissione. Zerola ibid.

XVII. Concedit etiam Sedes Apostolica aliquibus Conservatores, ut eos à manifestis injuriis, & violentiis tuerantur. Isti verò non possunt subdelegare, aut suas vices committere, nisi hoc eis specialiter per Literas Apostolicas indultum fuerit. Possunt tamen committere ad citandum & intimandum partibus sententias suas. Neque possunt quemquam ultra dictam à fine Diocesis trahere, nec nisi de manifestis injuriis aut violentiis cognoscere: alioquin non solum eorum processus irriti erunt, sed etiam ipso facto suspensi erunt per annum ab officio, & per consequens à Beneficio: & Pars quæ hoc procuraverit, incidit in excommunicationem, cap. Hac constitutione, cod. tit. in 6.

C A P U T XVI.

De Coadjutoribus Prælatorum.

I. **D**UPLEX potest esse causa providendi Episcopo Coadjutorem per Supremam Sedem, nimirum incapacitas ad omnia Episcopalia officia (qualis est, exempli gratiæ, incapacitas illa qua provenit ex furore ac dementia) vel tantummodo incapacitas ad particularia officia, qualis provenit ex decrepitate aetate, ex cecitate, ex paralyse, ex alio incurabili morbo, sine detrimento usus rationis. Porro Coadjutor qui datur ob incapacitatem tantum particulariem, habet limitatam potestatem ad sola ministeria, quorum Episcopus impos & incapax est, nisi iste velit Coadjutorem delegare ad ea quoque, circa quæ capacitate pollet, prout libuerit, sive in totum, sive in partem. Sed qui constitutus fuit Coadjutor ob universalem Episcopi incapacitatem, plenitudine fruatur potestatis, ita ut si sit consecratus, possit per seipsum omnia Pontificalia exercere, cap. Is cui, de elect. in 6. Si verò non sit consecratus, poterit alium Episcopum circa ea quæ sunt munera Pontificii delegare. Hec omnia traduntur in can. Qualiter, & can. seq. & can. Nihil, in fine, & can. seq. 7. quæst. 1. item in cap. De Rectoribus, & cap. penult. & ult. de Cler. ægrot.

II. Item Episcopo ab hostibus capto providet Papa de Vicario in temporalibus & spiritualibus, quandiu hoc durabit impedimentum, cap. Si Episcopus, de Suppl. neglig. Prælatorum in 6. & Clement. 1. de foro compet.

compet. Quod idem statuendum in cæteris quibuscumque impedimentis, si quando illa cessare contingat. Porro licet Vicarius per Episcopum constitutus caret potestate Beneficia conferendi, nisi id specialiter ab Episcopo exprimatur; secus tamen judicandum de Vicario, quem Papa propter Episcopi captivitatem constituerit: potest enim durante captivitate conferre, prætentatos à Patronis instituere, atque illis quos Rex ad Beneficia nominaverit, necnon Universitatum Graduatis, perinde ac si Episcopus adesset, providere. Rebuffus tract. Nominationum, quæst. 8. numero 44. & seqq.

III. Quoties etiam Coadjutor assignatus fuerit ob partiale, non verò ob totale Episcopi impedimentum, tunc non ipse, sed Episcopus jure potitur Beneficia conferendi. Sed si datus fuerit ob totale impedimentum, habet Coadjutor Beneficiorum collationem. Oldradus consil. 44. addens posse hoc casu per Coadjutorem committi, & ab eodem Literas sub proprio sigillo expediri. Idemque afferunt Joannes Defelva de Benefic. p. 2. quæst. 4. & Rebuffus loco cit. Licet enim Coadjutor immobilia non possit alienare, cap. 1. de Cler. ægrot. in 6. & cap. Is cui, de electione in 6. hoc intelligi debet de alienatione libera, non de necessaria, qualis est Beneficiorum. Alioqui enim Ecclesia ex diurna vacatione grave damnum sustinerent.

IV. Porro Coadjutor Episcopi cum futura successione, non potest ab alio, quam à Papa provideri. Quin etiam in hoc Regno consensus Regis requiritur, propter jus quod habet nominationis ad Episcopatus Regni.

V. Episcoporum potestatis simul & officii est provisio Coadjutoris Parochorum, & Archidiaconorum jurisdictionem habentium, aliorumque Rectorum, quibus cura incumbit animarum, qui sunt à suo ministerio impediti: eoque casu potest Episcopus congruam assignare pensionem ad viatum Coadjutoris à se provisi, cap. De Rectoribus, & cap. fin. de Cler. ægrot. & cap. unico, in fin. eod. tit. in 6. Sed Episcopo similiter impedito non potest ab alio, quam à Summo Pontifice attribui Coadjutor, ut dictum est, eique similiter attribuenda est pars de proventibus Episcopatus, d. cap. unico. Justum quippe est, ut illi consequantur stipendium, qui pro tempore suum reperiuntur commodare obsequium, can. Charitatem, 12. quæst. 2.